

SAMEN BOUWEN NAAR ALGEMENE STAKING VAN 13 FEBRUARI EN VERVOLGACTIES!

- Meer koopkracht: echte loonsverhogingen, 14 € minimumloon, 1.500 € minimumpensioen
- Koopkracht en klimaat liggen beiden onder vuur door neoliberal beleid: jonge klimaatactivisten, gele hesjes en vakbondsleden: samen sterk!
- Voor een opbouwend en offensief strijdplan dat niet stopt op 13 februari

Na 10 jaar van crisis waarin de werkgevers en de regeringen-Di Rupo en Michel onze koopkracht en andere verworvenheden afbouwden, is het voorstel om onze lonen verder te bevriezen een provocatie. Hun winsten zijn groot, de bonussen voor hun toplui gaan door het dak. Maar voor ons zit er niets in?! We leverden de voorbije jaren in op onze lonen (o.a. door de indexsprong), verloren een groot deel van het brugpensioen (SWT), moeten langer werken (terwijl maatregelen voor zware beroepen uitblijven), merken een afbouw van de openbare diensten, ...

Aan onvrede en verzet ontbrak het niet sinds het aantreden van de regering-Michel. Eind 2014 was ons protest zelfs zo hevig dat de regering op vallen stond. Het ontbrak echter aan een syndicale en politieke leiding die in de beweging een alternatief aanbracht en op die basis doorzette tot de val van Michel en het besparingsbeleid. Het stopzetten van de

dynamiek van eind 2014 zorgde ongetwijfeld voor ontgoocheling onder veel collega's, maar toch waren bijna alle acties groter dan verwacht.

Ondanks ons protest op industriële schaal, is de regering niet over sociale thema's gevallen. N-VA trok de stekker uit de regering om al kibbelend over asiel naar de verkiezingen te trekken. Er wordt enkel over een 'sociale dimensie' voor het beleid gesproken als excuus om geen klimaatmaatregelen te nemen. Zowel onze koopkracht als het klimaat botsen op de winstbelangen van het kapitaal. Na vier jaar regering-Michel/De Wever zijn 160.000 mensen afhankelijk van voedselbanken. En dat is niet omdat er de voorbije jaren iets van klimaatmaatregelen werd genomen.

Het massale jongerenprotest rond klimaat brengt N-VA en de ande-

WWW.SOCIALISME.BE
FACEBOOK.COM/SOCIALISME.BE

Op de gevestigde media moeten we niet rekenen om correct over onze strijd te berichten. Koop maandblad De Linkse Socialist voor 2 euro of neem een abonnement van 20 euro (meer mag ook als steun).

re gevestigde partijen in de problemen. Niet asiel, migratie en confederalisme zijn dominant in het debat, maar klimaat. Laten we daar koopkracht aan toevoegen. De massabeweging van gele hesjes in Frankrijk toont dat mobilisatie voor koopkracht alle verwachtingen kan overtreffen en een rechtse politici als Macron in de problemen brengt. Het is niet door het lief te vragen, maar door er resoluut voor te vechten dat onze thema's centraal komen in het publiek debat.

Er is veel ongenoegen rond tal van gevolgen van het beleid gericht op de winsten van de 1% rijksten, waaronder die 26 allerrijksten die evenveel bezitten als de armste helft van de wereldbevolking. De arbeidersbeweging is het best geplaatst om dat ongenoegen samen te brengen in een offensieve en eengemaakte strijd.

Neen aan de bevrozing van onze lonen!

Bij elke onderhandeling zaten de werkgevers in een zetel: zonder akkoord met de vakbonden kregen ze toch hun zin van de regering. Nu de regering gevallen is, kan het patronaat daar niet op rekenen. Elke zwakte langs onze kant leidt tot patronale agressie. Laten wij hetzelfde doen en de val van de regering aangrijpen om echte loonsverhogingen af te dwingen.

De nieuwe loonwet maakt onderhandelen over een Interprofessioneel Akkoord (IPA) bijna overbodig: de Centrale Raad van Bedrijfsleven (CRB) bepaalt immers hoeveel er maximaal in zit. Het patronaat steekt zich weg achter de loonwet. Niet dat het anders een probleem heeft met het breken of omzeilen van wetten. De arrogantie van het patronaat rond de loonnorm en de extra vragen naar flexibiliteit tonen dat de werkgevers het onderste uit de kan willen halen. Laten we niet vertrekken van wat zij ons willen geven, maar van wat nodig is voor onze levensstandaard.

Door druk aan de basis bij de drie vakbonden, die onder andere duidelijk werd door het succes van 14 december, beslisten ze nu gelukkig samen tot een algemene staking. Om daar een succes van te maken, is er nood aan interprofessionele vergaderingen in de regio's om de militanten klaar te stomen met argumenten en alternatieven als het minimumloon van 14 euro per uur, 1.500 euro minimumpensioen, arbeidsduurvermindering met loonbehoud en compenserende aanwervingen. Dit kan gevolgd worden

Het massale jongerenprotest rond klimaat brengt N-VA en de andere gevestigde partijen in de problemen. Niet asiel, migratie en confederalisme zijn dominant in het debat, maar klimaat. Laten we daar koopkracht aan toevoegen.

door zoveel mogelijk personeelsvergaderingen op werkplaatsen met het oog op een maximale betrokkenheid aan de piketten en acties.

Om te vermijden dat ons protest van bovenaf stilgelegd wordt, zonder reële veranderingen in het beleid, kunnen we ons met

strijdbare delegees en militanten best verenigen om binnen de vakbonden op te komen voor een actieplan dat niet stopt op 13 februari, maar dat opbouwt en doorgaat zolang als nodig. Een actieplan dat democratisch gestemd en geëvalueerd wordt onder alle betrokkenen.

Veel vakbondsleden hopen op een andere regering en een ander beleid na 26 mei. Over hoe we dat kunnen bekomen, is er veel onduidelijkheid. Wij denken dat de beste manier is om zelf onze thema's op de politieke agenda te zetten, net zoals de scholieren dit al een paar weken op voorbeeldige wijze doen met de klimaatbetogingen. Als we van koopkracht een thema maken en tegelijk het jongerenprotest ondersteunen, drukken we N-VA en de minderheidsregering van Michel in het verweer.

Binnen het kapitalisme botsen onze belangen steeds op die van de superrijken. We moeten voor elke vooruitgang vechten en zodra de krachtsverhoudingen het toelaten, staat elke verworvenheid terug onder druk. LSP meent dat we de strijd niet kunnen beperken tot koopkracht of het behoud van verworvenheden, maar dat we moeten opkomen voor een ander systeem waarin de behoeften en noden van de meerderheid van de bevolking centraal staan in plaats van die van een handvol kapitalisten. Kortom, we gaan voor een democratisch socialistische samenleving.

